

[Lykketoft]

skydende realrente i pensions- og forsikringsordningerne . . .

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg må bede om, at vi kan få ro i salen.

Lykketoft (S):

. . . et system, som vedvarende vil indbringe midler til statskassen, indtil vi varigt får bragt markedsrenten ned til inflationen plus 3½ pct., og i den periode vil inddrage den forrentning, man vil opnå af traditionelle fordringer i pensions- og forsikringsordninger ud over inflationen plus 3½ pct. Ved førstebehandlingen gav jeg netop udtryk for på socialdemokratiets vegne, at vi ønskede denne udgang på sagen, og at vore vilkår for at stemme for den midlertidige formueafgift var, at den blev afløst af en realrentebeskatning, og det er det, der er blevet udmøntet i aftalen med regeringspartierne.

Vi lægger megen vægt på denne sag. For det første fordi den som bekendt har været en meget central sag i dansk politik gennem lang tid og haft en mildt sagt mærkværdig gang i de enkelte partiers stillingtagen. Socialdemokratiet er vel nok det parti, som mest konsekvent har forsøgt at fastholde en linje, ikke fordi vi partout ønsker en ny beskatning, men fordi vi erkender, at skal vi nogen sinde få styr på konsekvenserne statsfinansiel og fordelingsmæssigt af det højrenteproblem, vi har i øjeblikket, og de skattefrie renter, der tilskrives i pensions- og forsikringsordningerne, så er det nødvendigt med en vedvarende beskatning af denne art, så længe den høje rente eksisterer.

Det er klart, at med det forlig, der er indgået, vil socialdemokratiet medvirke til, at statsfinanserne forbedres allerede i 1983 med 4 mia kr. Det gør vi ikke specielt for regeringens skyld, det gør vi, fordi der er perspektiver i denne aftale af den art, vi har ønsket, og det gør vi, fordi det er muligt på dette område og kun på dette område at tilvejebringe en finanspolitisk forbedring, en statsfinansiell forbedring, uden at det samtidig er en finanspolitisk stramning, der skader beskæftigelsen og skader reallønnen, sådan som en lang række af de forslag, der er blevet taget stilling til ved de forudgående afstemninger, har været udtryk for.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at man for den midlertidige formueafgifts vedkommende som sagt for det første tilstræber, at den alene virker i 1 år, for det andet tager kommunernes pensionsforsikring for deres tjenestemænd ud af loven, idet det ville indebære nogle højst ejendommelige skævheder mellem kommuner, der tilfældigvis havde forsikret selv, og kommuner, der havde gået over Kommunernes Pensionsforsikring.

Endelig er vi tilfredse med, at vi har den aftale med regeringspartierne, at skulle det blive tilfældet, at vi blev nødt til i fællesskab at udskyde ikrafttræden af det varige system til opkrævning første gang i 1985, så skal vi alene beskatte de rentebærende fordringer med formueafgiften, vi skal fritage aktier, indeksobligationer og fast ejendom. Det er et meget væsentligt punkt for os med hensyn til en eventuel videreførelse af den midlertidige afgift, men selvfølgelig specielt i det varige system. Det, vi gør her, er ikke alene et spørgsmål om at forbedre statsfinanserne på en fornuftig måde, det er også et spørgsmål om at få den finansieringsreform for boligbyggeriet, der blev vedtaget i foråret, til at fungere, og det er også et spørgsmål om at få den interesse, pensions- og forsikringsinstitutionerne måtte have i en aktiv investering i erhvervslivet til gavn for beskæftigelsen også dér, forstærket ganske væsentligt. Vi har været meget tilfredse med at konstatere i de allerede forløbne få dage siden aftalens indgåelse, at for boligfinansieringsreformens vedkommende har virkningerne været prompte og kraftige, netop som vi havde forudset det, og det betragter vi som en meget væsentlig konsekvens af den indgåede aftale.

Gammelgaard (KF):

Ved førstebehandlingen sagde jeg som grundelse for at gennemføre regeringens forslag om en formueafgift på pensionsopsparingen for det første, at landet er blevet bragt i en katastrofal økonomisk situation. Derfor er det, ud over de omfattende offentlige besparelser og den stramme indkomstpolitik, nødvendigt, at midlerne i pensionskasser, forsikringsselskaber m.v. og på skattebegyndte opsparingskonti i banker og sparekasser bidrager til nedbringelse af underskuddet på statsfinanserne.